

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/69/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4211208189
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madaraszová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4211208189.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľky: C. T., rod. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. - V. V., A. XXXX/X, zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Roman Blažek, s.r.o., so sídlom Komárno, Pohraničná 4, IČO: 36 721 123, proti odporcovi: A. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. A., W. XX, zastúpený JUDr. Alexandrom Endrödy, advokátom so sídlom Nitra, Mostná 42, o vylúčení odporcu z užívania nehnuteľnosti, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 04. decembra 2013 č. k. 13C/135/2011-147, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa trov konania m e n í tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

Účastníkom konania nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie o vylúčení odporcu z užívania rodinného domu so súpisným číslom XXXX, ktorý sa nachádza v obci Y., na A. ulici číslo XXXX/X a je vedený na LV č. XXX obce Y. pre k.ú. V. V. ako rodinný dom so súpisným číslom XXXX podľa § 96 ods. 1 OSP pre späťvzatie návrhu zastavil a zároveň rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvej vety OSP o trovách konania tak, že navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 644,78 eura ako aj náhradu iných trov konania vo výške 33 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu dňa 13.5.2011 domáhala nariadenia predbežného opatrenia, ktorým by bolo odporcovi nariadené nevstupovať do rodinného domu so súpisným číslom 1230 v obci Y. a súčasne sa domáhala rozsudkom vo veci samej vylúčiť odporcu z užívania uvedeného rodinného domu, ako aj náhrady trov konania. Uznesením zo 14.5.2011 súd prvého stupňa nariadil vo veci predbežné opatrenie, ktorým odporcovi uložil nevstupovať do rodinného domu so súpisným číslom XXXX v obci Y. až do právoplatného skončenia konania vo veci vylúčenia odporcu z užívania uvedenej nehnuteľnosti. Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 25Co/141/2011-39 zo dňa 30.6.2011 odvolaním odporcu napadnuté uznesenie o nariadení predbežného opatrenia potvrdil. Súd prvého stupňa rozsudkom zo dňa 24.1.2012 návrh navrhovateľky vo veci samej zamietol a navrhovateľku zaviazal na náhradu trov konania. Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 7Co/93/2012-122 z 21.3.2013 v dôsledku odvolania navrhovateľky napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd zaujal názor, že pokiaľ ust. § 146 ods. 2 OZ umožňuje, za splnenia zákonných dôvodov, vylúčiť z užívania nehnuteľnosti spoluvlastníka nehnuteľnosti, je možné za použitia analógie legis vylúčiť z užívania aj osobu oprávnenú vec užívať titulom vecného práva, t.j. práva vec užívať a doživotne v nej bývať. Použitiu analógie nebráni ani tá skutočnosť, že medzi účastníkmi konania prebieha na základe návrhu žalobkyne na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 12C/32/2008 konanie vo veci zrušenia vecného bremena, pretože toto konanie nie je právoplatne skončené. Poukázal na to, že navrhovateľka v priebehu konania doručila dňa 13.8.2013 súdu podanie, ktorým návrh v celom rozsahu zobral späť a to pre správanie sa odporcu, ktorý upustil od svojho konania uvedeného v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v tejto veci a nepodal odvolanie proti rozsudku vo veci Okresného súdu Komárno sp. zn. 12C/32/2008.

Keďže späťvzatie návrhu je dispozíciným oprávnením navrhovateľky, súd prvého stupňa konanie podľa ustanovenia § 96 ods. 1 OSP, vzhľadom na súhlas odporcu, zastavil. O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP a navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 644,78 eura ako aj náhradu iných trov konania vo výške 33 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Súd prvého stupňa navrhovateľkou označené dôvody na späťvzatie návrhu nepovažoval za presvedčivé, najmä s poukazom na skutočnosť, že navrhovateľka sa, spolu s dcérou účastníkov konania H. Q., návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 21.4.2008 z obdobných dôvodov, pre ktoré sa domáhala aj vylúčenia odporcu z užívania nehnuteľnosti - rodinného domu, domáhala voči odporcovi zrušenia vecného bremena, ktoré bolo zriadené na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX pre k. ú. V. V. v prospech odporcu a zodpovedalo právu doživotného bývania a užívania uvedených nehnuteľností. Konanie o uvedenom návrhu sa viedlo na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 12C/32/2008, v ktorom konaní súd rozsudkom č. k. 12C/32/2008-407 zo dňa 18.6.2013 zrušil vecné bremeno viaznuce na predmetných nehnuteľnostiach a v prospech odporcu zriadil vecné bremeno zodpovedajúce právu doživotného bývania a užívania nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX pre k.ú. W. A. ako byt č. XX vo vchode XX bytového domu so súp. číslom XXXX. Navrhovateľky zaviazal zaplatiť odporcovi spoločne a nerozdielne sumu 1 200,- euro, ktorá predstavuje rozdiel medzi hodnotou zrušeného a zriadeného vecného bremena. Podľa názoru súdu prvého stupňa navrhovateľke nič nebránilo v konaní o zrušenie vecného bremena vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 12C/32/2008 podať návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by súd, z dôvodov uvedených v návrhu na zrušenie vecného bremena, zakázal odporcovi vstupovať do rodinného domu so súp. číslom XXXX v k.ú. V. V.. Navyše po tom, ako súd rozsudkom č.k. 12C/32/2008-407 zo dňa 18.6.2013 zrušil vecné bremeno spočívajúce v práve odporcu na doživotné bývanie a užívanie nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX pre k.ú. V. V., už odporcovi nesvedčí žiadne právo užívania predmetného rodinného domu, čo si zrejme uvedomila aj navrhovateľka, ktorá zobrala návrh vo veci vylúčenia odporcu z užívania späť. Konanie vo veci vylúčenia odporcu z užívania nehnuteľnosti nebolo zastavené pre správanie odporcu, preto navrhovateľka po právoplatnom zrušení vecného bremena zriadeného v prospech odporcu späťvzatím návrhu na vylúčenia odporcu z užívania zavinila zastavenie konania. Poukázal aj na to, že nemal preukázaný žiadny dôvod hodný osobitného zreteľa pre postup podľa § 150 ods. 1 OSP, najmä keď navrhovateľka je podielovou spoluvlastníčkou s podielom 1/2 nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX pre k.ú. V. V., je výlučnou vlastníčkou bytu č. XX vo vchode XX bytového domu so súp. číslom XXXX pre k.ú. W. A. a je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre k.ú. V.. Zohľadnil, že navrhovateľka je v konaní zastúpená právnym zástupcom na základe ňou udeleného splnomocnenia, teda nie je zastúpená advokátom, ktorého by jej určilo Centrum právnej pomoci, resp. súd podľa skoršej právnej úpravy. Okrem toho navrhovateľke v konaní vedenom pod sp. zn. 12C/32/2008 bola priznaná aj náhrada trov celého konania vo výške 525,67 eura uznesením zo dňa 20.9.2013, právoplatné dňa 11.10.2013. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam prišiel súd prvého stupňa k záveru, že navrhovateľka, ktorá procesne zavinila zastavenie konania je povinná uhradiť trovy tohto konania navrhovateľovi podľa § 146 ods. 2 prvá veta OSP. Súd prvého stupňa priznal odporcovi náhradu súdneho poplatku vo výške 33 eur za odvolanie odporcu proti predbežnému opatreniu a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 644,78 eura, pozostávajúce z odmeny za nasledovné úkony: prevzatie a príprava zastupovania vo výške 57,- eur, odvolanie zo dňa 26.5.2011 proti predbežnému opatreniu vo výške 28,50 eura, ďalšia porada s klientom zo dňa 20.1.2012 (od 13.00 hod. - 15.20 hod.) vo výške 78,25 eura, účasť na pojednávaní dňa 24.1.2012 (od 8.45 hod.- 11.25 hod.) vo výške 117,38 eur (2 x 58,69), za vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľky vo výške 58,69 eura, účasť na odvolacom pojednávaní dňa 21.3.2013 sumu 60,07 eura. Ku každému úkonu priznal režijný paušál, ktorý v roku 2011 bol v sume 14,82 eura, v roku 2012 v sume 22,89 eura, v roku 2013 v sume 7,81 eura a náhradu za stratu času za cestu z Nitry do Komárna, dňa 24.01.2012 vo výške 76,32 eura plus náhradu PHM vo výške 15,59 eura a 20% DPH.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku o trovách konania podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka, ktorá žiadala uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť a odporcu zaviazat' na náhradu trov prvostupňového konania v sume 415,87 eura a trov odvolacieho konania v sume 45,99 eura. Namietala, že súd prvého stupňa pochybil, keď rezignoval na zaujatie stanoviska k najpodstatnejším skutočnostiam významným pre rozhodnutie v tejto veci a to dôvodosť podaného návrhu a dôvod späťvzatia návrhu. Uviedla, že návrh bol podaný dôvodne, pričom dôvodom späťvzatia návrhu bolo správanie odporcu. Poukázala na to, že v konaní nemohla pokračovať, pretože už dosiahla sledovaný cieľ vylúčenia odporcu z užívania predmetných nehnuteľností, aj keď zrušením vecného

bremena, pretože by jej návrh bol zamietnutý. Naopak, ak by nebola v konaní vedenom pod sp. zn. 12C/32/2008 úspešná, v tomto konaní by pokračovala ďalej. Bola toho názoru, že odporca tým, že nepodal v konaní vedenom pod sp. zn. 12C/32/2008 proti vyhovujúcemu rozsudku odvolanie sa konečne zmieril s tým, že už do predmetných nehnuteľností nevstúpi, čím prijal jej návrh na ukončenie ich vzájomného spoluzitia pod jednou strechou. Toto odporcove správanie po rokoch príkoria, ktoré jej spôsobil, bolo dôvodom späťvzatia návrhu .

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľky písomne nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§10 ods.1 OSP) preskúmal rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o náhrade trov konania treba podľa § 220 OSP zmeniť a o trovách konania rozhodnúť podľa § 150 ods. 1 OSP tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o zastavení konania nebolo odvolaním napadnuté, preto v tejto časti nadobudlo právoplatnosť. Predmetom odvolacieho konania tak zostal iba výrok týkajúci sa povinnosti navrhovateľky zaplatiť odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 644,78 eura ako aj náhradu iných trov konania vo výške 33 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V prípade zastavenia konania v zásade nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania v zmysle § 146 ods. 1 písm. a) až d) OSP. Z tohto pravidla však existujú dve výnimky zakotvené v ustanovení § 146 ods. 2 OSP. Ak navrhovateľ vezme návrh späť a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 druhej vety OSP, z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť žalovanému trovy konania. Otázka zavinenia v takomto prípade sa hodnotí len z procesného hľadiska. Zavinenie navrhovateľa môže spočívať v tom, že podal návrh napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa petitom domáhal, prípadne žaloval po inej strate aktívnej legitimácie (zánik záväzku započítaním), atď. Pokiaľ ide o zastavenie konania po späťvzatí návrhu, ku ktorému došlo pre správanie sa odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť podania návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, že odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľka sa návrhom zo dňa 13. 05. 2011 domáhala nariadenia predbežného opatrenia, ktorým by bolo odporcovi nariadené nevstupovať do rodinného domu so súpisným číslom XXXX v obci Y. a súčasne sa domáhala rozsudkom vo veci samej vylúčiť odporcu z užívania uvedeného rodinného domu, ako aj náhrady trov konania. Súd prvého stupňa uznesením zo 14.5.2011 č. k. 13C/135/2011-18 nariadil vo veci predbežné opatrenie, ktorým odporcovi uložil nevstupovať do rodinného domu so súpisným číslom XXXX v obci Y. až do právoplatného skončenia konania vo veci vylúčenia odporcu z užívania uvedenej nehnuteľnosti. Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 25Co/141/2011-39 zo dňa 30.6.2011 uznesenie o nariadení predbežného opatrenia potvrdil. Súd prvého stupňa rozsudkom zo dňa 24.1.2012 č.k. 13C/135/2011-81 návrh navrhovateľky vo veci samej zamietol a navrhovateľku zaviazal na náhradu trov konania. Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 7Co/93/2012-122 z 21.3.2013 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 13.08.2013 (č. I. 140 spisu) navrhovateľka zobrala návrh späť a to pre spávanie odporcu, ktoré malo spočívať v tom, že upustil od svojho konania uvedeného v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a najmä nepodal odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Komárno sp.zn. 12C/38/2008-407 zo dňa 18. 06. 2013 , ktorým súd zrušil vecné bremeno viaznuce na nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. ú. V. V., obec Y. v L. katastra V. na LV č. XXX, pod parc. č. 1216/22 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 590 m2, a rodinný dom na tejto parcele súp. č. XXXX, parc. č. 1216/33 - záhrady o výmere 210 m2, zodpovedajúce právu odporcu a to doživotného bývania a užívaním uvedenej nehnuteľnosti, zriadené na základe darovacej zmluvy spojenej s dohodou o zriadení vecného bremena zo dňa 20.11.2003. O trovách tohto konania navrhovateľka žiadala rozhodnúť tak, že súd prizná navrhovateľke trovy konania vo výške 418,87 eura. Odporca v písomnom vyjadrení zo dňa 20.08.2013 (č. I. 144 spisu) súhlasil so späťvzatím návrhu a žiadal priznať náhradu trov konania v celkovej výške 677,78 eura. Vzhľadom na späťvzatie návrhu súd prvého stupňa napadnutým uznesením konanie zastavil a o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvej vety OSP tak, že navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 644,78 eura a náhradu iných trov konania vo výške 33 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Podľa § 150 ods. 1 OSP, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Ide o zákonné ustanovenie, ktoré z hľadiska náhrady trov konania predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Je odôvodnené tým, že prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania, by mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducim tvrdomiam. Zákon preto stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k zmierneniu dôsledkov právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Toto zákonné ustanovenie dopadá na toho účastníka, ktorý by inak mal právo na náhradu trov konania. Predpokladom jeho použitia je existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov inak úspešnému účastníkovi a existencia výnimočnosti daného prípadu. V prvom rade treba prihliadnuť najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácie. Dôvody hodné osobitného zreteľa sa môžu týkať sociálnej situácie účastníkov. V takomto prípade je potrebné pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa prihliadať na osobné, majetkové, zárobné a iné pomery oboch (všetkých) účastníkov, teda nielen toho, koho by postihovala povinnosť nahradiť trovy, ale aj toho, ktorého majetková sféra by bola použitím výnimočného ustanovenia dotknutá. Do úvahy treba brať tiež také okolnosti, ktoré viedli k súdному uplatneniu nároku a prihliadnuť i na postoj účastníkov v konaní.

V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že podľa ust. § 150 ods. 1 OSP je možné rozhodnúť vtedy, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Dôvody hodné osobitného zreteľa, sa skúmajú vždy u účastníka konania povinného plne alebo čiastočne nahradiť trovy konania. Tieto dôvody, inak pomerne jasne vymedzené stabilizovanou judikatúrou, spôsobujú čiastočný alebo úplný zánik práva na náhradu trov konania u čiastočne alebo úplne úspešného účastníka sporu.

Odvolací súd pri posudzovaní možnosti aplikácie citovaného zákonného ustanovenia skúmal vec z vyššie naznačených hľadísk a dospel k záveru, že v danom prípade sú dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajúce v okolnostiach danej veci a príčinách súdneho sporu. Odvolací súd vychádzal z okolností danej veci, keďže rozsudkom Okresným súdom Komárno č.k. 12C 32/2008-407 z 18.6.2013 bolo zrušené vecné bremeno spočívajúce v práve odporcu na doživotné bývanie a užívanie nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX pre k.ú. V. V., v dôsledku čoho už odporcovi nesvedčí žiadne právo užívania nehnuteľností, ktoré sú predmetom tohto konania. Odvolací súd poukazuje na to, že odporca bol rozsudkom Okresného

súdu Komárno sp. zn. 2T/5/2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 11.1.2011 sp. zn. 3To/64/2010 právoplatne uznaný vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby a prečinu nebezpečného vyhrážania, ktorého sa dopustil voči nej, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody. Z predmetného rozsudku vyplýva, že odporca od roku 1994 psychicky a od roku 1998 aj fyzicky až do roku 2003 navrhovateľku pravidelne týral tým spôsobom, že jej vulgárne nadával, kričal na ňu, ponižoval ju, vyhrážal sa jej zabitím a podpálením, hádzal po nej rôzne veci, fyzicky ju napádal tak, že ju bil päťami do tela a tváre, hodil po nej nôž, ktorým ju zasiahol a poranil na lýtku a v dôsledku týchto útokov bola nútená viackrát vyhľadať lekársku pomoc a toto konanie vyvolávalo u nej strach a stres a dňa 6.9.2007 sa jej opätovne vyhrážal, že keď mu nedá všetky kľúče od domu, rozbije jej hlavu motykou a zabije ju. Z dôvodov obavy o svoj život navrhovateľka v prípade nastahovania odporcu do ich predchádzajúceho spoločného domu podala na Okresnom súde Komárno dňa 21.04.2008, ktoré konanie bolo vedené na pod sp. zn. 12C/38/2008, návrh na zrušenie vecného bremena zriadeného v prospech odporcu a to práva doživotného užívania nehnuteľností nachádzajúcej sa v kat. ú. V. V., obec Y., vedenej na LV č. XXX pod parc. č. 1216/22 - zast. plochy a nádvoria o výmere 590 m² a rodinný dom na tejto parcele so súp. č. XXXX, a parc. č. 121/33 - záhrady o výmere 210 m². Následne dňa 13.05.2011 navrhovateľka podala na Okresnom súde Komárno návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by bolo odporcovi nariadené nevstupovať do rodinného domu so súpisným číslom XXXX v obci Y. a súčasne sa domáhala rozsudkom vo veci samej vylúčiť odporcu z užívania uvedeného rodinného domu, ako aj náhrady trov konania.

Vychádzajúc z uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania možno vyššie uvedené okolnosti danej veci považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 150 ods. 1 OSP, pre nepriznanie náhrady trov konania odporcovi, ktorému by bez aplikácie ust. § 150 ods. 1 OSP patrila podľa § 146 ods. 2 prvá veta OSP náhrada trov konania. Podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade nie je možné ignorovať, že navrhovateľka v 1. rade podala návrh v tejto veci ako obeť domáceho násillia a keďže v inom konaní (o zrušení vecného bremena) bola úspešná a dosiahla zrušenie užívacieho titulu odporcu k nehnuteľnosti, ktorej sa toto konanie týkalo vzala návrh v tejto veci späť, keďže už nemala žiadny dôvod pokračovať v konaní. Bolo potrebné zohľadniť, že podanými návrhmi na súd sa navrhovateľka iba bránila voči domácejmu násilliu, čo je treba považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o náhrade trov konania podľa § 220 OSP zmenil a o trovách konania rozhodol podľa § 150 ods. 1 OSP tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Záverom odvolací súd uvádza, že v danej veci neboli splnené podmienky na rozhodnutie o trovách konania podľa § 146 ods. 2 veta druhá OSP, pretože návrh nevzala navrhovateľka späť pre správanie sa odporcu, ako to navrhovateľka nesprávne uvádza. Návrh vzala navrhovateľka vzala späť z dôvodu, že pre ďalšie pokračovanie v tomto konaní stratila právny dôvod a to s ohľadom na výsledok súdneho konania vo veci zrušenia vecného bremena.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 2 OSP tak, účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože ani jeden z účastníkov konania nemal plný úspech v odvolacom konaní.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.